

OP ZOEK NAAR DE KONING

Het verhaal van een slangenliefhebber in de Agumbe

SEARCHING FOR THE KING

A story of a herper in the Agumbe

Nazzareno Miele

Sommigen definiëren mijn passie als ‘walge-lijk’, anderen als ‘gevaarlijk’, diplomaten als ‘interessant’. Mijn ongewone passie heeft te maken met reptielen, in het bijzonder met slangen. Dit relaas is geschreven door een slangenliefhebber. Het brandpunt wordt gevormd door slangen, het verzamelen ervan en mijn obsessie met de Koningscobra: de Heilige Graal van slangenliefhebbers en herpetologen. In februari (2011) ontvang ik een uitnodiging om op kruistocht te gaan in het Heilige Land (de zoektocht naar de koning in Karnataka): mijn vriend Ruggero (Roger) belt me op om me uit te nodigen voor een reis in India. We zullen te gast zijn in het onderzoekscentrum dat de Indiase herpetoloog Rom Whitaker aan het bouwen is in Agumbe. De Koningscobra is *de* droom van iedere slangenliefhebber; slechts weinigen kunnen hem in het wild waarnemen, maar met de ‘man van de Koningscobra’ zijn er mogelijkheden om de droom te realiseren. Het is absoluut onmogelijk voor me om dit buitenkansje te missen. Ik accepteer zijn uitnodiging en vlieg naar India. Als ik land, wacht ik op een vlaag van exotische geuren. Ik had daarover in gidsen en verslagen gelezen, maar slechts hitte en grote vochtigheid wachten me op. Het eerste wat ik denk is, dat ik, als ik schubben had, in Bombay zou willen leven. De daaropvolgende dagen vliegen we opnieuw en we komen aan in Mangalore, waar een chauffeur ons opwacht om ons naar onze bestemming te brengen: Agumbe.

Nazzareno Miele

Some define my passion ‘disgusting’, some ‘dangerous’, diplomats ‘interesting’, my unusual passion is about reptiles, particularly snakes. This reportage is written by a herper, the focus are snakes, herping and the obsession for the king cobra: the Holy Grail of herp hobbyist and herpetologist. In february I receive the call for army for the Crusade in the Holy Land (the search for the king in Karnataka): my friend Ruggero (Roger) calls me to invite me for a travel in India. We will be guests in the research centre that the Indian herpetologist Rom Whitaker is building in Agumbe. The king cobra is *the* dream of every herper; only a few can look at it in the wild, but with the ‘king cobra man’ there are chances that the dream comes true: it is absolutely impossible for me to miss this opportunity! I accept the invitation and fly to India. When I land, I wait for a breath of exotic smells: I had so read in guides and reportages, but only heat and high dampness were waiting for me. The first thing I think is that if I had scales, I would like to live in Bombay. The following day we fly again and we arrive at Mangalore, where a driver is waiting for us to take us towards our destination: Agumbe.

After two hours we reach Agumbe, a small village with 400 people at about 800 metres above sea-level on the Western Ghats (Ghats means ‘steps’), mountains about 915 metres high, a line parallel to the coast that creates steep slopes on the Arabian sea

Na twee uur bereiken we Agumbe, een dorpje van 400 inwoners op ongeveer 800 meter boven zeeniveau op de Westelijke Ghats ('Ghat' betekent 'trap'); bergen van ongeveer 915 meter hoogte, een lijn evenwijdig aan de kust die steile hellingen naar de Arabische Zee vormt en uitloopt in de vruchtbare kust van Malabar. Deze bergen zijn bedekt met altijd groene tropische bossen en wouden met bladverliezende planten. Ze zijn erg rijk aan flora en fauna, bijna 27% van de bloemen en planten in India komt erin voor; de meeste zijn inheems.

We arriveren op het Rainforest Research Station (ARRS) van Agumbe, waar P. Gowri Shankar, onderzoeker en leraar, ons opwacht. Hij is aardig en vriendelijk voor ons gedurende ons hele verblijf. De plek is schitterend, in het hart van het woud, in de nabijheid van een kleine palmplantage en ik kan niet wachten op zoek naar slangen te gaan.

In het centrum zijn de werkzaamheden in volle gang; als we arriveren zijn de arbeiders bezig met het dak. We gaan een tijdje op slangenjacht, en als we terugkomen, laten de arbeiders ons een wormslang zien, *Ramphotyphlops braminus*. Deze slange-tjes worden maximaal 16 cm lang, hebben rudimentaire ogen en eten uitsluitend mierenlarven en termieten. Hun wetenschappelijke naam komt van 'Brahmin' een Hindoe-kaste. Deze Indiase slang heeft een flink deel van tropische en subtropische regio's gekoloniseerd, daar ze als versteekeling in bloemaarde van exportplanten meegaat; vandaar de populaire naam 'bloempotslang'. Dit is de enige soort die bekend staat als parthenogenetisch: ze bestaat uit alleen maar vrouwtjes die zich ongeslachtelijk voortplanten. Na het avondeten gaan we in het donker aan de rand van het woud slangen zoeken; we wandelen een uur of drie, maar vinden niets kruipends.

Gowri kijkt naar een papegaai, praat over dieren die we 's nachts zouden kunnen zien en legt uit dat hij precies op deze plek twee

and degrades in the fertile cost of Malabar. These mountains are rich in evergreen tropical forests and woods with deciduous plants. They are very rich in fauna and flora; almost 27% of the flower-plants in India, most of them are endemic.

We arrive to the Agumbe Rainforest Research Station (ARRS) where P. Gowri Shankar, researcher and educator, is waiting for us. He is kind and nice towards us, all our stay long. The place is wonderful, in the heart of the forest, near a little plantation of palms and I cannot wait to go and search for snakes.

In the centre the preparations are well under way: when we arrive, the workers are repairing the roof. We go herping for a while and, as we come back, the workers show us a worm-snake, *Ramphotyphlops braminus*. These little snakes are as a maximum 16 cm long, have vestigial eyes and eat exclusively ant larvae and termites. Their scientific name comes from 'Brahmin', a Hindu caste. This Indian snake has colonized a lot of tropical and subtropical regions because it goes as a clandestine in the potting compost of the exported plants. From here the common name 'flowerpot snake'. This is the single species known as parthogenetic: they are all female specimen that reproduce asexually. After dinner we go herping in the dark on the edge of the wood: we walk about three hours but we do not find anything slithering.

Gowri looks at a lori, talks about animals that it is possible to see in the night and explains that exactly there he met twice a leopard: we do not have to worry about it, because fortunately it is not a 'man eating leopard'. I prefer not to learn in depth the food habits of this elegant feline, however the single signs of its presence here are excrements and claws on a tree.

When we just want to throw up the sponge, I spot my first Indian snake: a young *Boiga*

keer een luipaard heeft ontmoet: we hoeven daar niet bang voor te zijn, want gelukkig is het geen 'menseneter'. Ik geef er de voorkeur aan om niet uitvoerig te leren over de voedselgewoontes van deze sierlijke katachtige, ook al zijn de enige tekens van zijn aanwezigheid hier uitwerpselen en klauwsporen op een boom.

We staan net op het punt om de handdoek in de ring te werpen, als ik mijn eerste Indiase slang in de gaten krijg: een jonge *Boiga ceylonensis*, een prachtige, niet-giftige slang, endemisch in Sri Lanka, in de Western Ghats en in Maharashtra.

De volgende dag, erg vroeg, beginnen we onze tweede slangenzoekdag. Langs de bergstroom ziet Roger een erg kleine *Amphiesma beddomei*, een *Natricinae*-achtige die endemisch is in de Western Ghats. Dit zal de enige slang van die dag blijken te zijn.

De daaropvolgende dag komt Rom Whitaker om het werk in het centrum te controleren. Whitaker is 'de slangenman van India', een wereldwijd beroemde herpetoloog en de belangrijkste Koningscobra-expert ter wereld. Hij heeft verscheidene boeken gepubliceerd en een hoop films gemaakt waarvan er twee over Koningscobra's gaan.

Rom is een vriendelijk en humoristisch iemand en het is een onvergetelijke ervaring om naar zijn avonturen te luisteren. In de tijd dat Rom bij ons is, praat hij over India, de Indiërs, dieren, zijn reizen en zijn documentaires. Hij vertelt ons ook over het belang van het onderzoekscentrum in het midden van het woud, dat 's zomers zelfvoorzienend is vanwege de zonnepanelen en 's winters dank zij een hydro-elektrisch station dat energie produceert tijdens de moessons. Rom heeft veel ideeën over het verwerven van fondsen en over hoe hij de dorpsbewoners van Agumbe kan helpen door ze te laten functioneren als gidsen. Niemand kent de bossen en dieren beter. Op deze manier hoeven zij de natuurlijke

ceylonensis, a beautiful endemic coluber of Sri Lanka, Western Ghats and of the Maharashtra.

The following day, very early, we start our second day of herping. Along the torrent Roger sees a very little *Amphiesma beddomei*, a *Natricinae* endemic of the Western Ghats. It will be the only snake of the day.

The following day Rom Whitaker comes to control the works in the centre. Whitaker is 'the snake man of India', a worldwide famous herpetologist and the most important expert of kings in the world. He has published several works and has filmed a lot of documentaries. Two of them are about the king cobra.

Rom is a friendly and funny person and listening to his adventure stories is an unforgettable experience. The period of time Rom is together with us, he talks about India and Indians, animals, his journeys and his documentaries and he also tells us about the importance of the research centre in order to study the king cobra. I am enchanted of his dream of this research station in the centre of the forest, self-sufficient because of the solar panels in summer and of a hydroelectric station to produce energy in the season of the monsoons. Rom has got a lot of ideas to search for funds and to help people in the village of Agumbe, to let people of the tribes work as guides (no one knows better forests and animals). In this way they do not have to exploit the natural resources of their country to live. He is sure that it is the unique possibility to save the forest, the animals and his great love: the king cobra.

Rom tells us that he choose Agumbe as base station because it is the ideal habitat of the king cobra and also because in 1971 he met there his first king: while he was camping in the forest, he could just see a very fast snake hiding in a bush. He thought it was a ratsnake and after captur-

bronnen van hun land niet aan te spreken om te kunnen leven. Hij is er zeker van, dat dit de enige mogelijkheid is om het oerwoud, de dieren en zijn grote liefde: de Koningscobra, te sparen.

Rom legt ons uit dat hij Agumbe als basisstation heeft gekozen, omdat dat het ideale habitat is van de Koningscobra en ook omdat hij in 1971 er zijn eerste Koningscobra ontmoette: terwijl hij in de bossen aan het kamperen was, zag hij nog net een erg snelle slang die weggleed in een struik. Hij dacht dat het een rattenslang was, en nadat hij het dier bij zijn staart had gegrepen, hoorde hij een vreemde grom... hij keek op en stond oog in oog met een Koningscobra die op hem neerkeek. Ik zou niet graag in zijn plaats zijn geweest!

Rom legt uit dat de grond waar het centrum ligt, eigendom is van een Brahman. De aanwezigheid van tempeltjes in de regio is een duidelijk teken. Rom vergaarde het nodige geld om het centrum te bouwen dank zij een prijs die aangeboden werd door het 'Whitley Fund For Nature' vanwege zijn betrokkenheid bij de bescherming van het regenwoud.

's Middags besluiten we in de buurt van het centrum naar slangen te gaan zoeken. Rom adviseert om om de vijver te lopen, waar we iets interessants zouden kunnen vinden. Hoewel het vijvertje mijn favoriete plek is, heb ik zijn omgeving niet zorgvuldig uitgekamd, want ik was bang om mijn glanzende sandalen met modder te bevullen. Ik besluit deze keer naar kikkers en kikkervisjes te kijken en ik zak weg in de modder als ik het advies van de 'Indiase slangenman' opvolg... mijn tweede waarneming! Het is een schitterend mannelijk exemplaar van *Trimeresurus malabaricus*.

We krijgen later de eerste waarschuwing voor een Koningscobra te horen: er is een exemplaar in het dorp gezien. We zijn er binnen enkele minuten, tussen de huizen

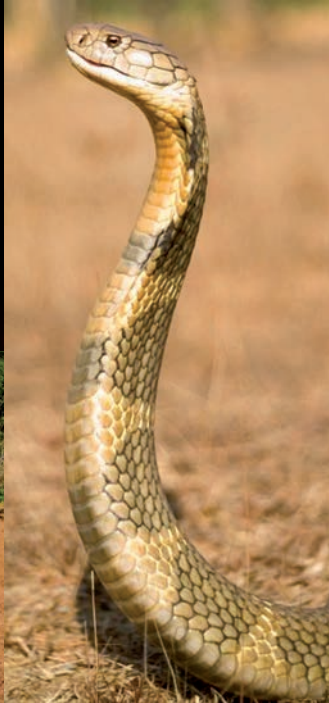
ing it by the tail, he heard a strange growl ... he raised his eyes and sighted a king that was looking at him up and down. I would not have been in the same situation!

He explains that the ground where the centre is situated belonged to a Brahman: the presence of little temples in the area is an evident sign. Rom collected the necessary money to build the centre thanks a prize offered by the 'Whitley Fund For Nature' because of his engagement in the protection of the rainforest. In the afternoon we decide to go herping near the centre. Rom advises to go round the pond, where we might find something interesting. Though the little pond was my favourite place, I did not have explored carefully its perimeter, because I was afraid of spattering with mud my bright sandals. This time I decide to face frogs and tadpoles and I happily sink in the mud following the advice of the 'India snake man'... my second sighting! It is a beautiful male specimen of *Trimeresurus malabaricus*.

We receive later the first warning for a king cobra: a specimen had been seen in the village. We arrive there in few minutes, between the houses and the wood, but unfortunately the cobra is not waiting for us. We mount a search, but we cannot find it. Thanks to this warning, we have an idea of the habitat where it is easier to find a king: near the houses and in half built up areas. That is why in these areas they find their favourite preys (ratsnakes).

Gowri tells us that in the last two years, in Agumbe, he had met *Ophiophagus hannah* only four times in the forest, but he had frequently found the animals in these half built up areas, mostly thanks to signals of the natives.

After a rescue in a school, when we come back to Agumbe, some guys take us to a garden where a cobra had been seen. We look around for a while and we see a big

en de bossen, maar jammer genoeg wacht de cobra niet op ons. We organiseren een zoektocht, maar we kunnen hem niet vinden. Dank zij deze tip hebben we een idee van de habitat waar het gemakkelijker is om een Koningscobra te vinden: bij de huizen en de bebouwde kom, want daar vinden ze hun favoriete prooidieren (rattenslangen).

Gowri vertelt ons dat hij de laatste twee jaar in Agumbe maar vier keer een ontmoeting met *Ophiophagus hannah* in de bossen heeft gehad, maar dat hij deze dieren vaak aangetroffen heeft in de bebouwde kom, meestal na een tip van de inwoners.

Als we terugkomen in Agumbe na een reding in een school, nemen enkele mannen ons mee naar een tuin waar een cobra gezien is. We kijken een tijdje rond en we zien de grote kop van een *Naja haje* uit een hol aan de voet van een boom steken. We kunnen haar er niet uithalen: de grondeigenaars zijn erg religieus en zijn bang dat we de slang pijn doen. Na enkele uren vertellen ze ons dat de slang haar schuilplaats verlaten heeft. We rennen om haar weer te zoeken. Gowri vindt haar terug op een warme plaats, in een kippenren, onder een kip. Hij grijpt de slang bij de staart en legt uit dat *Naja haje* niet moeilijk te hanteren zijn: pak de slang bij de staart en laat haar zwaaien. Als ze aanstalten maakt om naar de hand te kruipen, laat haar dan de grond raken, maar til haar weer hoog op als ze bij de voeten komt.

We zouden de cobra ver van de huizen vrij willen laten, maar dat mogen we niet, want de eigenaars willen dat de cobra in hun tuin blijft. Rom vertelt ons, dat de eigenaars weten dat het dier dodelijk is, maar ze geloven dat het hen niet zal bijten. De cobra heeft een speciale betekenis in de Hindoe-symboliek en ze geloven dat aanbidders van dit dier nooit gebeten zullen worden.

De volgende dagen gaan we wandelen in de rijstvelden, in de bossen en langs de ri-

head of *Naja naja* from a hole at the base of a tree. We cannot take it out: the owners of the ground are very religious and are afraid we could hurt the snake. After a few hours, they tell us that the snake went out of the hiding-place. We run in order to look for it. Gowri finds it in a warm place, in a hen-house under a hen. He grabs the snake by the tail and explains that the *Naja naja* are not difficult to handle: grab the snake by the tail and let it swing, when it makes an attempt to get on hand, put it on the ground, but raise it on high again, when it comes near feet.

We would like to leave the cobra far from the houses, but we are not allowed because the owners want the cobra to stay in their garden. Rom tells us that the owners know that the animal is deadly, but they believe it will not bite them. The cobra has a particular meaning in the Hindu symbolism and they believe that worshippers of this animal will never be bitten.

The following days we go out for walks in the rice-fields, in the forest and along the rivers; we find only some snake sheddings. We know well that it is not easy to find snakes in nature, but we are in any case happy because we met a boiga, a cobra, a viper and some other little snakes. If we could see an *Ophiophagus hannah*, India would give us a wonderful present.

In the meantime we have another signalling for a king, just in the suburbs of Agumbe: we reach the place as soon as possible, but we only take a lot of ticks. Gowri decides to let us visit the places he had found nests of kings the previous years. We first stop in a village where we meet an old snake hunter: this strange man, who had only a few teeth in his mouth, had captured a lot of king in his life. The last one just the day before, just our luck!

Then we visit a wonderful forest and Gowri shows us the place where in 2004 a female

vieren. We vinden slechts enkele vervellingen. We weten wel dat het niet gemakkelijk is om slangen in de vrije natuur te vinden, maar we zijn hoe dan ook blij, want we zien een boiga een cobra, een adder en wat kleine andere slangen. Als we een *Ophiophagus hannah* zouden zien, zou India ons een geweldig cadeau geven.

Intussen krijgen we nog een bericht over een Koningscobra door, net in de buitenwijken van Agumbe. We gaan er zo snel mogelijk naar toe, maar we lopen enkel een hoop teken op. Gowri besluit ons de plaatsen te laten bezoeken waar hijzelf in voorafgaande jaren nesten van Koningscobra's had gevonden. We stoppen eerst in een dorpje waar we een oude slangenjager ontmoeten. Deze oude man, die maar een paar tanden in zijn mond heeft, heeft in zijn leven heel wat Koningscobra's gevangen. De laatste net één dag geleden, wat een bof voor ons!

Daarna bezoeken we een schitterend bos. Gowri toont ons de plek waar in 2004 een vrouwelijke Koningscobra is gezien, terwijl ze een nest aan het bouwen was. Alleen Koningscobra's en *Pituophis* bouwen hun nest. Sommigen denken dat het vrouwtje een paar dagen voor het uitkomen van de eieren ervandoor gaat, omdat ze de jonge slangetjes niet wil opeten. Onze gids daarentegen denkt dat de jonkies veel te klein zijn naar de smaak van de moeder. Gowri vertelt dat hij net vóór het nest een schuilplaats had gebouwd. Gedurende bijna twee maanden had hij het gedrag van het vrouwtje geobserveerd, vanaf het bouwen van het nest tot en met de geboorte van de jonkies. Als ik Gowri's aantekeningen lees, ben ik verbaasd daaruit te begrijpen dat de gemiddelde incubatietemperatuur slechts 24°C is. Er zijn kwekers die vaak de fout maken om de eieren op een erg hoge temperatuur te incuberen. Zoiets veroorzaakt vervormingen aan ruggenwervels en koppen.

king cobra had been seen while it was building a nest. Only the king (and *Pituophis*) build their nests. Someone thinks that a female goes away a few days before the birth because it does not want to eat the young snakes. On the contrary, our guide believes that babies are too small to the mother's appetite. Gowri tells us that he had built a hiding-place just in front of the nest. For almost two months he had observed the behaviour of the female from the building of the nest to the birth of the hatchlings. When I read Gowri's annotations, I was surprised in learning that the average incubation temperature is only 24°C. Breeders often make the mistake to incubate the eggs at very high temperatures. This causes backbone's and head's deformations.

Gowri likes the ophidians a lot: one day he told us: 'I dream of snakes, live of snakes, breath snakes.' He dedicated his life to the study of the king: not many people would spend two months to observe the behaviour of a snake in a poor hiding place in the forest, in the period of the monsoons, when the humidity in the air is 100%.

While we are coming back, we visit a farmer, Gowri's friend, who loves snakes. A week before our arrival he had captured a king; in his life he had captured more than 30. We feel that cobras are always surrounding us, but we can find none!

In the evening, a telephone call informs us that a king had been seen. Maybe we will be lucky. We go by car and we hope that we can find something. A lot of people are waiting for us. It is a good omen! They tell us that a big cobra was on the edge of the road. It was afraid of people. That is why it had taken shelter on a tree. Other people had come and see the show, but this time, the frightened snake had taken shelter into a plastic pipe.

First Gowri and then Roger bent down and turned the ray of the torch towards a hole

Gowri houdt erg van slangen. Op een dag vertelt hij ons: 'Ik droom over slangen, ik leef slangen, ik adem slangen.' Hij heeft zijn leven gewijd aan de studie van de Koningscobra. Niet veel mensen zouden twee maanden van hun leven besteden aan de bestudering van het gedrag van een slang vanuit een armzalig schuilplaats in het woud tijdens de moesson, als de luchtvochtigheid 100% is.

Tijdens de terugtocht bezoeken we een boer, Gowri's vriend, die eveneens van slangen houdt. Een week vóór onze komst had hij een Koningscobra gevangen. Tijdens zijn leven heeft hij er meer dan dertig gevangen. We voelen cobra's altijd in onze buurt, maar we vinden er geen!

's Avonds komt er een telefoontje dat er een Koningscobra is gezien. Misschien hebben we geluk. We gaan met de auto en we hopen iets te vinden. Er staan nogal wat mensen ons op te wachten. Dat is een goed

of the pipe ... *It's a king!* From the bottom of the pipe we can see an enormous, unmistakable beautiful *big* head of a king cobra! At last we meet a king! Gowri ties a sack at the end of a pipe, so that he can kindly let the snake slide inside after having teased it with a long bamboo cane. We live in a state of great tension ... But the night has come and only the following day, with the help of the rangers, we will free the king.

In the morning, we wake up early: we are anxious to see the animal at the sunlight. To look at it, we run so many kilometres. We arrive at the research centre, but in few minutes we receive another call: a big cobra has come into a house. We hoped it was another king, but it is impossible to find two kings within a few hours! In half an hour we reach the destination, a beautiful villa at the edge of a plantation. The proprietors receive us kindly; we come in and just at the entrance, under the shoe cabinet, between slippers and shoes, we find a cobra, a big cobra: *it is another king!* After ten days of unsuccessful researches, we find now, in less than twelve hours, two kings: perhaps the drizzling rain of the previous day had let the snakes come out and our dreams come true!

Adult kings are too big to put them into the bag by bagging. Gowri tries to pull the snake into the bag by tubing: a technique that Gowri and Rom improved by experience. It consists in introducing a part of a plastic pipe into a bag and putting everything on the ground, possibly along the edge of a wall, or simulating an entrance of a 'hiding place' with some stones, trunks, or other materials that fasten the tube. In this case the king cobra will mistake the tube for a den and it will come into the bag of its own free-will. The previous night had happened the same, without human help.

But this cobra is more cunning than we expected because it does not want to enter into the bag. The king got annoyed and jumped suddenly. It went out of the shoe

teken. Ze vertellen ons dat er een grote cobra aan de rand van de weg is gezien. Ze was bang voor de mensen. Daarom is ze in een boom gevluht. Andere mensen waren ook toegestroomd om de show te zien, maar deze keer had de bange slang haar toevlucht in een plastic pijp gezocht.

Eerst richt Gowri, daarna Roger de straal van de zaklamp in de pijp... *Het is een Koningscobra!* Op de bodem van de pijp zien we een enorme, onmiskenbare, schitterende Koningscobra. Eindelijk ontmoeten we er een! Gowri bindt een zak vast aan het eind van de pijp, zodat hij op een vriendelijke manier de slang in de zak kan laten glippen, nadat hij haar met een lange bamboestok een beetje geplaagd heeft. We staan onder grote spanning... Maar de nacht valt en pas de volgende dag kunnen we met de hulp van opzichters de Koningscobra vrijlaten.

We worden 's morgens vroeg wakker: we zijn ongeduldig om het dier bij zonlicht te zien. Om het te zien, hebben we veel kilometers gerend. We komen bij het onderzoekscentrum aan, maar binnen enkele minuten krijgen we een ander telefoontje: een grote cobra is een huis binnengedrongen. We hadden de hoop dat dit een andere Koningscobra zou zijn, maar het is onmogelijk om twee Koningscobra's in een paar uur te vinden! Binnen een half uur, bereiken we onze bestemming, een prachtige villa aan de rand van een plantage. De eigenaars ontvangen ons vriendelijk. We gaan naar binnen en net bij de ingang, onder de schoenenkast, tussen slippers en schoenen, vinden we een cobra, een groot exemplaar: *het is weer een Koningscobra!* Na tien dagen van weinig succesvolle zoektochten vinden we, in minder dan twaalf uur, twee Koningscobra's. Misschien heeft de gestage regenval van de voorafgaande dagen die slangen uit hun schuilplaatsen laten komen en heeft die onze dromen laten uitkomen! Volwassen Koningscobra's zijn te groot om ze in een zak te stoppen. Gowri probeert

T.malabaricus

cabinet and it rose for almost a metre from the ground: it wanted us to remember it was the king. Our first face to face with a hood of *Ophiophagus hannah* is not too bad. I will remember that storm of adrenalin for ever. Gowri understands that it is more careful to let the cobra come out from the house, so he grabs its tail and carries the kalinga outside, where he is able to let the snake enter into the bag at last, thanks to the well-known technique of the tubing.

Gowri is the ideal man for this job. Not only because he is an expert of king, an able handler of venomous snakes and willing to accept any condition to work together with these animals, but also because he is

King Cobra released

de slang in de zak te krijgen met behulp van een pijp, een techniek die Gowri en Rom al experimenterend verbeterd hebben. Het bestaat eruit, dat een deel van een plastic pijp in een zak wordt gestopt en dat alles op de grond wordt gelegd, indien mogelijk langs een muur, of door een ingang van een schuilplaats te suggereren met wat stenen, stronken of andere materialen waarmee je de pijp vastzet. Dan houdt de Koningscobra de pijp voor een schuilplaats en gaat uit vrije wil de zak in. De afgelopen nacht gebeurde dat op die manier, zonder hulp van ons.

Maar deze cobra is slimmer dan we verwachtten, want ze wil niet in de zak glijpen. Ze raakt geprikkeld en maakt plotseling een sprong. Ze vlucht uit de schoenenkast en richt zich bijna een meter hoog op: ze wil ons eraan herinneren, dat zij de koning(in) is. Onze eerste vis-à-vis met de hood van een *Ophiophagus hannah* is niet al te slecht: ik zal me de stoot adrenaline voor altijd herinneren. Gowri realiseert zich, dat het verstandiger is om de cobra uit het huis te laten komen. Dus hij pakt de staart en draagt de kalinga naar buiten, waar hij de slang met behulp van de pijp uiteindelijk in de zak kan laten kruipen.

Gowri is de ideale man voor deze klus, niet alleen omdat hij een Koningscobra-expert is, een vakkundig hanteerder van giftige slangen en omdat hij bereid is om elke voorwaarde om met deze dieren samen te werken accepteert, maar ook omdat hij een goede prater is. Hij kan op gepaste wijze met de dorpsbewoners praten: hij legt uit, lacht en maakt grappen met hen. Hij is erg aardig en alle dorpsbewoners vinden hem sympathiek. Hij weet dat hij alleen op deze manier er zeker van kan zijn dat de dorpsbewoners hem informeren over nieuwe ontmoetingen met slangen. Iedere keer als hij een Koningscobra vindt en vervolgens vrijlaat, noteert hij de plaats waar hij dat doet met behulp van een GPS-systeem, hij weegt het dier en schrijft elk belangrijk gegeven op en deze keer is daar geen uitzondering op.

a good talker. In fact he can properly talk to the natives: explains, laughs and jokes with them. He is very nice and turns out likeable to all and the natives know him. He is aware that only in such a way he can be sure to be contacted in case of new encounters with snakes on the side of the population!

Every time he captures and subsequently sets a king free, he records the locality of release with a device gps, weights the animal and notes down every sensitive data and this time does not represent sure the exception.

We go into the rangers' office with the inhabitants of the house. All the animals are protected in India from the Indian Wildlife Act since 1972, and also the king cobras cannot be captured and set free without the supervision of the ranger. The ranger is happy to show the foreigners the way of working in India and, after a cup of tea, we go and set the king free far away from the inhabited centre, in the middle of a forest. After making a note of the collected data, Gowri sets the snake free. The speed is indeed amazing: this majestic animal of beyond three meters disappears among the leaves in a fraction of a second.

In the afternoon, before setting the other king free, we carry the cobra in an open space for a photographic service. I have only a small 50 mm lens that takes me close to the snake, but I do not have anything to be afraid of: the two greatest kings' experts in the world, Rom and Gowri, attend to my safety.

Gowri and Rom tell us that the specimens we found are two males. They understand it from the fair colour and from the shape of the head: it is enormous. Gowri shows us some photos of very beautiful black females with yellow bands, and he explains that, probably, the darkest colour is useful for the female to take more heat for the incubation of the eggs. The males, evidently, do not have the same need.

We gaan het kantoor van de opzichters binnen met de bewoners van het huis. Alle dieren zijn sinds 1972 beschermd in India door de Indian Wildlife Act, en ook de Koningscobra's kunnen niet gevangen en weer vrijgelaten worden zonder toezicht van de opzichter. De opzichter is blij om de buitenlanders te laten zien hoe men in India werkt en na een kop thee trekken we erop uit om de Koningscobra ver van het bewoonde centrum, midden in de bossen, vrij te laten. Na een aantekening van de verzamelde gegevens te hebben gemaakt, laat Gowri de slang vrij. Haar snelheid is verbazingwekkend. Dit majestueuze dier van rond de drie meter verdwijnt tussen de bladeren in een fractie van een seconde.

's Middags, alvorens de andere Koningscobra vrij te laten, dragen we haar naar een open ruimte om haar te fotograferen. Ik heb alleen maar een kleine 50 mm-lens die me dichtbij de slang dwingt, maar er is niets om bang voor te zijn: de twee grootste Koningscobraexperts ter wereld, Rom en Gowri, letten op mijn veiligheid.

Gowri en Rom vertellen ons, dat de twee exemplaren die we vonden twee mannetjes waren. Dat leidden ze af uit de kleur en uit de vorm van de kop: die is enorm. Gowri laat ons foto's zien van erg mooie, zwarte vrouwtjesdieren met gele banden, en hij legt uit dat de donkere kleur mogelijk nuttig is voor het vrouwtje om zo meer warmte voor het uitbroeden van haar eieren te verkrijgen. De mannetjes hebben, uiteraard, die noodzaak niet.

De Koningscobra's hebben nóg een bijzonderheid: anders dan andere slangen die een sissend geluid laten horen als ze opgewonden raken, produceren ze een diep gegrom, als het gegrom van een hond. Dit geluid wordt geproduceerd door een uitstulping in de luchtpijp die werkt als laagfrequentieruimte.

The kings have also another peculiarity: unlike other snakes who emit a hissing sound, if they are annoyed, kings emit a deep murmuring like a dog growl. This murmuring is produced by the tracheal diverticulum that works like a low frequency resounding chamber.

The king can raise from the ground until to a third party of their length and, unlike other cobras, when they are straight can also crawl forward and attack. We noticed that during the photographic session.

Our hosts explain that the kings, when bite, chew a lot. The more they chew, the more is the poison they are able to inject. For this reason, in bite case, it is necessary to try to open the mouth without pulling the animal because it could chew with more violence.

When we feel satisfied with the photos, we set the king free. This specimen disappears quickly in the forest, too. The shy character of this animal, that would rather escape when it is possible, bites nearly exclusively if grabbed.

In the evening we meet another slithering little animal. The people who are working on the restructure of the centre call us because they have sighted a snake. We follow them and Gowri seizes in a bush a specimen of *Xenocrophis piscator*, a very common *Natricinae*, famous for its 'ferocity'.

In the evening we talk with Rom about the king. He tells us that the classification of this species will change. In fact the specimens are very different and new studies and researches will let us know much more about the behaviour of this wonderful animal. The research centre in Agumbe will play a very important role with Romulus Whitaker and Gowri's guidance

In the morning we get up early in order to find as soon as possible our third king cobra, when we receive another call, more ur-

De Koningscobra kan zich tot éénderde deel van haar lengte oprichten en, anders dan andere cobra's, als zij opgericht is, naar voren kruipen en aanvallen. Dat merken we op tijdens de fotosessie. Onze gastheer legt uit dat Koningscobra's, als zij bijten, stevig kauwen. En hoe steviger ze kauwen, hoe meer gif ze kunnen injecteren. Daarom is het in geval van een beet nodig om de bek te openen zonder aan het dier te trekken, daar het anders nóg meer zou kauwen.

Als we tevreden zijn met de foto's, laten we de Koningscobra vrij. Dit exemplaar verdwijnt eveneens bliksemsnel in de bossen. Het schuwe karakter van dit dier, dat liever ontsnapt als het mogelijk is, bijt bijna alleen maar als het vastgegrepen wordt.

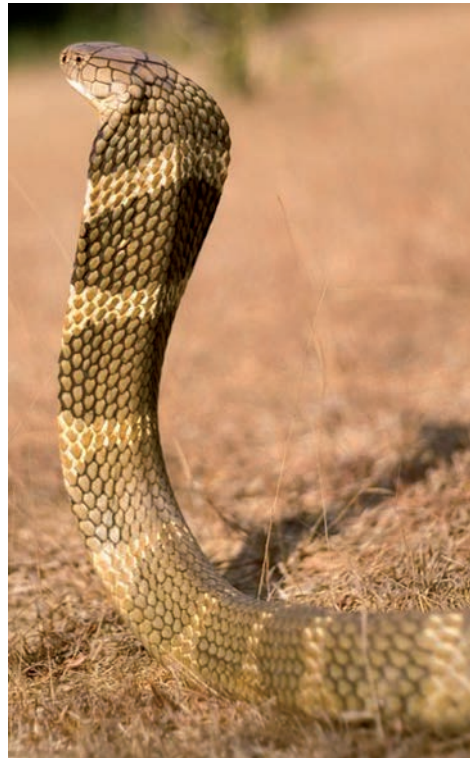
's Avonds komen we een ander, klein kruipend dier tegen: de mensen die bouwen aan het centrum roepen ons, want ze hebben een slang gezien. We volgen hen en Gowri grijpt in een struik een exemplaar van *Xenocrophis piscator*, een erg algemene *Natricinae*, be-rucht vanwege haar felheid.

's Avonds praten we met Rom over Koningscobra's. Hij vertelt ons dat de taxonomie van deze soort zal veranderen. Feitelijk zijn de exemplaren erg verschillend en nieuwe studie en onderzoeken zullen ons meer duidelijk maken over het gedrag van dit schitterende dier. Het onderzoekscentrum in Agumbe zal een erg belangrijke rol spelen met de expertise van Romulus Whitaker en Gowri.

's Morgens staan we vroeg op om zo snel mogelijk onze derde Koningscobra te vinden, als we een nieuwe oproep krijgen, dringender dan alle vorige: een Koningscobra is niet ver van hier in een put gevallen. We gaan erop af, maar jammer genoeg hebben we niet te maken met een *Ophiophagus hannah*: het is een *Naja naja*. De elapide houdt zich rustig en ligt op haar rug. Ik denk dat ze dood is maar Gowri begrijpt onmiddellijk dat ze levend is: ze heeft haar kop op haar buik gelegd en ze is onbeweeglijk,

gent than the previous one: a king had fallen in a well not far from there. We catch up the sink, but unfortunately it does not deal with an *Ophiophagus hannah*: it is a big specimen of *Naja naja*. The elapid keeps still and lies on its back. I think it is dead, but Gowri quickly understands that it is alive. It has the head supported on the belly and it is immovable because it is very tired. After several efforts with rope and hook, Gowri can pull it up. The specimen is really big, male, and weights 2 kg at least.

During the last two days in Agumbe we receive other calls for kings but we do not see other snakes. On March 26th, we are satisfied for the incredible experience, but also sad because we have to greet the kindest Gowri, the quiet Agumbe, its charming forest and all the king cobras that live there.

omdat ze uitgeput is. Na ettelijke pogingen met touw en haak, kan Gowri haar omhoog trekken: het is een werkelijk groot mannetje dat minstens twee kilo weegt.

Gedurende de laatste twee dagen in Agumbe ontvangen we andere oproepen voor Koningscobra's, maar we zien geen andere slangen. Op 26 maart zijn we tevreden over onze ongelooflijke ervaringen, maar ook bedroefd dat we die allervriendelijkste Gowri moeten groeten, het rustige Agumbe, zijn betoverende bossen en alle Koningscobra's die er leven. Na een dag in Magalore en een nacht in Bombay, stappen we op het vliegtuig naar Milaan, waar het gebruikelijk maartse klimaat op me wacht.

Na maanden kom ik in mijn fantasie vaak terug in de Western Ghats. Ik denk aan mijn lange wandelingen in de rijstvelden of aan de rand van de bossen of rond de smalle vijver achter het onderzoekscentrum. Het zien van de majestueuze Koningscobra zal voor altijd in mijn gedachten zijn en ik hoor nog steeds haar diepe gegrom. Deze ervaring met Roger, Gowri en Rom is de verbazingwekkendste in mijn leven. Ik hoop dat het geen 'vaarwel' is geweest, maar een 'tot ziens' aan de ARRS en mijn Indiase vrienden, *Ophiophagus hannah*, en de hele verbazingwekkende herpetofauna van het betoverende land dat India is.

Vertaling uit het Engels:
Marcel van der Voort.

After a day in Mangalore and a night in Bombay we catch a plane for Milan, where the usual March climate is waiting for me.

After months, I often come back with my fantasy on the Western Ghats. I think of my long walks in the rice-fields or in the edge of the forest or around the small pond behind the research centre. It will remain for ever in my mind the sight of the majestic king cobra, and I still hear its deep growl. This experience with Roger, Gowri and Rom has been the most amazing one of my life. I hope that it has not been a farewell, but only a good bye to the ARRS and my Indian friends, the *Ophiophagus hannah*, and all the amazing herpetofauna of that charming country that is India.

